

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Samospoznanje.

Dolgo že nismo čitali take jeremijade o propadu nekdanj vsemogočne nemške in pravo za pravozidovsko-liberalne stranke, nego v njenem glavnem glasilu na binkoštno nedeljo. Kolikokrat so te baže listi očitali sedanji večini državnega zbora, da je le železni obroč siloma skupaj drži, da je podobna z verigami zvezanim ladjicam, katere bo prvi vetrič razginal na vse plati. Kolikokrat so se ponašali, da jedina nemška stranka ima dovolj državniške modrosti, dovolj sloge in moči, da more vladati v Avstriji. Ona jedina da more skupaj držati razne elemente monarhijske, če ne, razpade ta starodavna država v narodnostne atome. Nemški državni jezik, centralistična uprava, seveda izvzemši Ogersko in če treba tudi Galicijo in Dalmacijo, je tisti šibolet, ki reši Avstrijo iz vseh nevarnostij, ko bi jej odkoder koli pretile.

Zares, kdor je vseh deset let, odkar je Taaffe na krmilu, moral dan za dnevom čitati take in jednake fraze in prorokovanja o bližnjem se propadu naše monarhijske, a vsako jutro, ko se je prebudil iz sladkega spanja, videl, da gre država svojim potom naprej, da so se celo zboljšale finančne razmere, uveril se je konečno, da niti državi, niti narodom ni v najmanjšo škodo, da so se odkrižali teže nemško-liberalnega brutalnega vladanja. Sedanja večina pa, ki reprezentuje res večino avstrijskih narodov, ni se hotela razrušiti in samo sebe pokončati, nasprotnikom na radost, temveč vzlic vladni politiki, s katero se dostikrat ne ujema, stoji v trdnih vrstah združena, ker spoznava, da more svoje namene doseči le, ako je složna.

Kako pa nemška stranka? Čujmo, kako o njej sodi glavni njeni Dunajski organ. „Upali bi,“ tako tarna „N. F. P.“ na boljše bodočnost, ko ne bi vsake iskricke upa nam v prsih ugasnila žalostna sestava nemške opozicije. Nikdar bi ne prišlo tako daleč v Avstriji, ko bi zraven onemogle večine postala trdo sklenena nemška stranka, sposobna, povspeševati nov politički razvoj. Zaslepljenec, ki so nemškemu narodu naložili to bridko usodo, obsojevala bode zgodovina. Ali je res treba bilo te razkosanosti mej Nemci, da so zdaj malone nesposobni (čujte!), voditi državno krmilo? Iz najmenlenkostnejših oziror se je razbila združena levica in

celo sedanja mizerija je ne more več združiti itd.“ List kliče k slogi, pa ob enem napada in stigmatizuje može, ki se nečejjo podvreči Herbst-Chlumeckega povelju, kot izdajalce nemškega naroda. Zlasti antisemiti bi se morali poteptati. No baš ti dobivajo čedalje več teréna mej Nemci in Schönererjeva obsodba jih nikakor ni splašila.

Samospoznanje je prva pot do poboljšanja. Toda le pravo samospoznanje, katero sega do jedra in do tega ni še prišla liberalna stranka. Ona išče uzrokov svojega propada v lastni neslogi, a to je le jeden faktor. Glavni razlog pa so njena kriva načela o vladni sistemi, njena vladoželjnost, samopašnost in nestrpnost, s katero je proti sebi vzbujala opozicijo vseh nenemških narodov. Dokler bode liberalni stranki prvi smoter usiljevanje nemščine in germanizovanje, dokler bode, kakor doslej, zanikavala in posmehovala se jezikovnim pravicam drugih narodov, tako dolgo ni sposobna za vladanje v Avstriji, naj bode še tako jedina in složna mej seboj. S svojimi krivimi nazori si je sama kopala svoj grob, v katerem naj mirno počiva, v prid Avstriji in njenim narodom.

Nemškutarija na Koroškem i. Štajerskem z nemškim šulvereinom vred!

Govor poslanca dr. Gregorja v državnem zboru dne 3. maja 1888.

(Po stenografskem zapisniku).

(Dalje.)

Lani dne 30. avgusta je poročevalec na občnem zboru nemškega šulvereina na Dunaji zbranim govoril sledeče besede: „skoro nam že preseda vsako leto zatrdovati, da nam niti na misel ne pride naše (šulvereinske) šole za koga drugega ustanovljati, nego za nemške otroke.“ Temu moram ugovarjati, vsaj kaštajersko zadeva. Tukaj imam sledečih šulvereinskih šol.

Prva je ona v Pekrah, ponemčurjeno: Pikerndorf. V to so nemški posestniki vinogradov in pristav slovenske otroke svojih vincarjev in delavcev kar ugnali. In ker še dovolj napolnjena bila ni, so zvalili še drugo deco tje delivajoč mej njo jestvin, sladčič in oblek. (Poslanec dr. Gregr: tako delajo povsod!) V tej šoli so skoro samo slovenski otroci.

Druga privatna šulvereinska šola bila je osnovana v Razvenji, ponemčurjeno: Rosswein. Ondi nahaja se sedaj 8 nemških ali ponemčenih in 90 slovenskih otrok. (Čujte, čujte na desnici!)

Iz pisma, katero sem prejel iz Sevnice, povzamem, da se na tamošnji privatni šulvereinski šoli nahajajo le slovenski otroci in samo dva nemška, koja je novi nadučitelj in Salzburga seboj vzel. (Poslanec dr. Vitezič: vse le defenzivno!) Zatorej ne verjamem poročevalcu šulvereinskemu nič, pač pa tistemu šulvereinskemu učitelju, ki je lani, ko je bilo zborovanje Mariborske podružnice nemškega šulvereina, zastran te reči izpovedal nekaj jako zanimivega. Mislim, da more šulvereinski učitelj najbolje vedeti, česa od njega nemški šulverein tirja, kakšne namere ta ima. Značljivo je torej, kar je mož izpovedal, namreč sledeče (bere):

„Namen nemškemu šulvereinu je v tistih nenemških krajih, kjer še Nemci gospodujejo, te ohraniti. Za tem moramo skušati, kolikor največ mogoče otrok nenemške narodnosti v naše šole spraviti in jih tukaj, ponemčiti (Čujte, čujte! na desni!), da ondi svojo narodnost ukrepimo ter si tla pripravimo za nadaljnje postopanje.“

To je vender odkritosrčno in se ujema s podatki, katerih sem bil navedel. Ni torej resnično, da bi nemškemu šulvereinu glavna skrb bila za nemške otroke. To ni res. Marveč in pred vsem ukvarja se s slovensko deco, to vabi in sili na mnogovrstni način v svoje privatne šole, da jej hitreje ko mogoče zamori kal ljubezni k materinščini, izneveri slovanske narodnosti ter priklopi nemške. To, gospoda, je novošegno ropanje otrok. (Jako res! na desni!)

Nemški šulverein dobro vé, da s svojimi privatnimi šolami ne bode veliko opravil in Slovanov ogromnem številu ne ponemčil. Zato si prizadeva urinoti se v javne šole in uplivati na šolske oblasti. V to svrhu izkoristi si najprvo denarne zadrege onih šolskih občin, katere so prisiljene kakšno novo posloje staviti, staro razširiti itd. Tedaj pridejo mešetarji nemškega šulvereina in ponujajo posojil brez obrestovanja.

No, in kaj zahtevajo za ono ponudbo? Nič drugega, nego, da šolska občina se odpove materin-

LISTEK.

Rusko Poljsko.

Slika.

(Dalje in konec.)

Najvažnija in največja poljska reka je Visla. Kar je Slovincu Sava, Rusu Volga, to je Poljaku mogočna Visla. Prava poljska je ta reka. Izviri so ji v šlezkih Beskidah. Pri Krakóvu je že plovna, dere mirno skoz „kraljestvo“ in se zliiva v Baltiško morje. Slavno poljsko mesto „Kraków“, stara stolica, kder so venčali kralje Jagelončke, kder so shranjeni najsvetejši spominki poljski in znamenitosti zgodovinske, to mesto stoji ob Visli — in druga stolica, velika lepa „Warszawa“ vzdiga se na visokem njenem bregu. V Vislo zlivajo se skoro vse druge reke tamošnje. Mogočna Visla je izvrstna trgovska draga, zlasti zveza s Prusijo. Jadrovke in parabrodi prevažajo po široki ti cesti ljudi in blago, zlasti žito, sadje in les. Visla označa vso vzhodno polovico severnega evropskega niževja. Če si ogleduješ kraje

ob spodnjem njenem teku, vidiš lošno peščenino, zeló presušeno, vsaj doteka tam reki jako pičlo vode. Čisto drug svet odpre se ti ob osrednji in zgornjem njenem bregu. Dobro namočena, silna, črnkasta in nenavadno rodovita je tu zemlja. Veselim motriš očesom obilno, mnogovrstno raščo. Žito je posebno lepo, visoko in polno. Gozdi so tu večinoma listovci, ob nižjem teku prevladuje seveda šilovje. Za rodovitimi temi kraji in lepim bilovjem razprostira pa se močvirje in to zlasti v področji največjega pritoka Visle, velike reke Bug-a. Mnogo storila je že vlada ruska v osušenje tega mahu in dokaj zemlje priredila poljedelcu v obdelovanje. Minulo bode pač še nekaj let, predno se popolnoma odpravi ta močava. Brez vseh neprijetnih posledic pa je nerodovit ta kraj za deželo. Pomanjkanja ti on ne prouzroča. Prerodovite so nižave, rodeče obilo krasnega sadu.

Poljedelstvo opravlja se zlasti mej prostim kmetstvom še zmerom preveč površno in pomanjkljivo. Le tu in tam obdeluje se polje racionalno in se porablja važne tehnične iznajdbe in drugi poljedelski pripomočki v dosego večjih in lepših pridel

kov. Veselo napredujo v tem veliki posestniki dajoč dober izgled manjši „žlahti“ in prostemu kmetu.

Vsakako pak se more priznati, da se je stanje naroda na ruskem Poljskem zlasti v minolih dveh desetletjih v obče znatno zboljšalo. Narod sam popravil se je precej. Nemarnost, ona neopravičljiva površnost, o kateri se je toliko pisalo in govorilo, pojema že pri teh Poljakihi. Pač pa se je še ohranila stara njih slabost, potrata, ki se vleče kakor rudeča nit skozi gospodarsko njih življenje.

Če si potoval prejšnje čase po deželi, našel si le tu in tam prijazne hišice, zbrane v lično vasico. Raztresene so stale skoro povsod koče po planoti, koče od črvivih hlodov in s slabo slamo ali mešičkem krite. Tudi dandanes najdeš še dovolj tacih kolib z umazanimi šipami v poševnih okencih. A obmeto jih vsaj sedaj nekoliko z neko jasno rujavjo malto. Zadnje čase pa se je tudi v tem mnogo zboljšalo. Ni več tako, kakor trde kaj radi še vedno Nemci. Mnogo še najdeš lepih vasij z ličnimi hišicami.

Vse drugače pa bi si ljudje še lahko opomogli, hoteč vztrajno pridnostjo porabiti, kar jim ponuja

ščini v ljudskejši šoli. (Čujte! na desni); mora namreč v rednej seji skleniti, da poprosi dotično šolsko oblast, naj uvede v šolo nemščino kot poučni jezik. Seve so dosedaj naše šolske oblasti takšnim prošnjam vselej ustregle. Tukaj moram vendar reči, da na takšni način Slovencem narodnost v šoli naravnost odkupujejo. Mej Slovenci je že zavladal pregovor: šolska občina, na primer Slovenje Bistriška, je svoje otroke nemškemu šulvereinu prodala recimo za 4000 gld., Slatinska tudi za 4000 gld., Svičinska za 3000 gld., Radvanjska za 1300 gld., Razvanjska za 600 gld. (Poslanec dr. Gregri: no, to je že prav po ceni!) To je pravo novošegno barantanje z ljudmi, da se nemštvo reši. Kaj pa poreko k temu c. kr. nadzorne šolske oblasti? Vse potrdijo. Imam za to poseben dokaz. Kakor sem že opomnil, nahaja se takšna šulvereinska šola v Razvanji. V njej je 90 slovenskih, a samo 8 nemških otrok. Še celo deželni šolski svet v Gradci se je obotavljal meni nič tebi nič samo nemščino upeljati kot poučni jezik. Toda nemški šulverein je pouzročil, da je šolska občina zopet prosila za golo nemščino, in tedaj je pritrdil deželni šolski svet. Tako mora 90 slovenskih otrok odpovedati se materinščini. Tukaj ne velja več člen XIX., na § 6. šolskega zakona se pozablja, merodajen je le denar nemškega šulvereina.

Gospoda moja! Pri nas se temu nihče ne čudi. Vsaj vemo, da so skoraj vsi udje deželnega šolskega sveta in okrajni šolski nadzorniki udje nemškega šulvereina. Naše šolske oblasti na Štajerskem in Koroškem so z malimi izjemami v rokah nemškega šulvereina in so njemu zapisane. To vidimo, kako učitelje predstavljajo. Naj le jeden ali drug šulvereinljan s prstom migne, in učitelj mora iti. V dokaz bodi sledeči slučaj, V Radvanji zunaj Maribora imajo večrazredno šolo, kjer je ušolanih 53 nemških in 107 slovenskih otrok; toda poučni jezik je le nemški. Jeden izmed učiteljev se vendar usmili ubogih slovenskih otrok ter časih z njimi slovenski izpregovori. Tekoj ga zatožijo pri šolske oblasti in učitelj je prestavljen. Le migljaj in učitelj pojdi!

Nemški šulverein prime še jedenkrat za mošnjo ter jo položi pred učitelje na slovenskih šolah ponudivši jim „častni dar“. (Čujte, čujte! na desni. Poslanec dr. Vitezić — lepi „častni darovi“ to!) Pravi: kaj hočete imeti, da še marljiveje, pridneje in trdneje nemškutarite, nego do sedaj? To spominja človeka na znani prizor ali pogovor farizejev z Judežem Iškarijotom. Ta je pritrdil in prodal Krista Gospoda za 30 srebrnikov, a nekateri učitelji na slovenskih ljudskih šolah, kakor Slovenci pravijo, takšni „Judeževi denar“ prejemajo od nemškega šulvereina v znesku od 30 do 100 gld. Kaj morajo za to storiti? To hočem na posebnem slučaju pokazati. Na Vojniku ponemčeno Hochenegg, nahaja se šola štirirazrednica. Skoro vsi otroci so slovenski. Vodja one šole prejema 100 gld. na leto od nemškega šulvereina kot „častni dar“. Nedavno mu je deželni šolski svet z naredbo, o katerej je v tej visoki zbornici že govorilo se, ukazal nemški jezik, računstvo in telovadstvo učiti v nemškem poučnem jeziku. Toda šulvereinska „Ehregabe“ pouzroči, da oni Vojniški

narava. Obilnej bi jim bili pridelki in lepši, če bi se skrbjo obdelovala prerodovita zemlja. Živinoreja in sadjereja se posebno slabo gojiti, akopram se nahaja tamo vsega v to potrebnega v obilstvu. Napredek se vidi pač pri plemičih, velikih posestnikih in pri tako zvani „mali žalhti“ — plemiči nižje vrste. Krasna in obširna imajo posestva ti plemiči. Dom, v katerem stanuje gospoda sama, imenuje narod vse vprek „palac“. Preje stal je tak dvor kaj žalostno sredi gospodarskih prdrtin in redkokrat imenovati bi ga bil mogel človek palačo. Umazano, nizko, nekako na kup stlačeno bilo je vse, brez redu in lišpa. Čudil si se kako more tu bivati omikan, premožen gospod. Le lepi obširni parki in vrtovi sadni, raztezajoči se za „palacom“ bili so ti v pravo veselje. Pač je sedaj drugače. Redko kje najdeš še tako poslopje v bivanje gospodi sami, jako redko. Lepi dvori, gradiči prave palače, okusno zidane in preskrbljene z vsem komfortom bogato pričajo o boljših razmerah. Poslopja gospodarska zidana so trdno, čista in v popolnem redu. Zlasti so hlevi konjski urejeni po novih pravilih, pravo veselje sportsmanom te baže.

Navzlic vsem tem popravam in mnogemu zboljšku, navzlic izredni rodovitosti zemlje in mnogoteri priložnosti v pošteno življenje vlada vendar

pedagog v svojem razredu poučuje v nemščini — vse predmete. (Čujte, čujte! na desni). Na ta način prelomi ta učitelj sleharni šolski dan odredbo svoje predpostavljene mu šolske oblasti in ob enem greši zoper državni osnovni zakon, kateri zvesto in sveto izpolnjevati je v prisegi za službo slovesno obljubil. Nemški šulverein torej deleč „častne darove“ ali „Ehregabe“ zapeljuje naše učitelje v nepokorščino, da se pregrešijo zoper državni osnovni zakon in se izneverijo dolžnosti, katero so izpolnjevati prisegli.

Gospoda moja! To žali mravnost! Ako je kedaj lepa beseda slabo dejanje prikrivala, tukaj je to gotovo. Učitelj bi naj zatajil svojo narodnost, nja otroke phal germanizaciji v žrelo izneverjajoč se svetej prisegi — zavoljo šulvereinskega denarja! Mislim, da to ni „častni dar“ ali „Ehregabe“, marveč to je „sramotni dar“ ali „Schandgabe“, sramota za tistega, kateri da, sramota za onega, ki prejme. (Zelo resnično! na desni).

Kaj pa rečejo tukaj c. kr. šolske oblasti? Molčijo in molče pritrujejo tako zelo odkrito vršče se podmitovanje in zapeljevanje učiteljev, da prelomijo sveto prisego in so nepokorni državnim osnovnim zakonom. Vse zaupanje v javne šole mora izgubiti naše prebivalstvo, zlasti slovansko. Kaj bi rekel vojni minister, ako bi privatno društvo, dobivajoč denarjev, recimo iz Italije ali Rusije, podmitovalo c. kr. oficirje, da se izneverijo svojej prisegi? Tega bi nikakor ne trpel!

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. maja.

Budgetna debata bode v državnem zboru končana najbrž še le v petek. Ne ve se pa, če pride potem takoj na vrsto vladna predloga o novem žganjarskem davku, ali bode državni zbor poprej rešil še pogodbo z Lloydom.

Mladočeški zaupni možje imeli so v ponedeljek shod v Pragi, kateremu je predsedoval državni poslanec Blažek. Zbralo se je bilo kacij 200 oseb z vsega Češkega. Prišla sta bila državna poslanca Kovnic in Herold in skoro vsi mladočeški deželni poslanci. Državni poslanci Gregri, Vašaty, Engel in grof Lažansky so pa opravičili svojo odsotnost in izjavili, da že naprej pritrdijo vsem sklepom. Razgovarjalo se je ob organizaciji mladočeške stranke. Potrdila so se pravila, katere je predložil eksekutivni odbor in izvolil odbor 22 članov, ki je bode izvrševal. Sklenili so molčati o vsem, kar se je sklepalo. Ker jih je pa bilo veliko število, je naravno, da neso vsi molčali. Izvedelo se je, da so sklenili sklicevati tabore, na katerih bodo govorili proti Liechtensteinovemu prelogu in kritikovali staročeško politiko, ki nema nobenega uspeha.

Predvčeraj je zborovalo v Krakovem društvo galicijskih veliko- in srednje šolskih učiteljev. Posvetovali so se, kako bi se preskrbele udove in srote srednješolskih suplentov in o premembi šolskih knjig.

Vnanje države.

Nova srbska vlada ima kaj težavno stanje. Radikalci propovedujejo narodu, da bi bili polagoma jako znižali davke. Temu tudi nikdo ugovarjati ne more, ker so bili začeli jako štediti pri državnem gospodarstvu. Ko so najprej sebi znižali dnevnice, hoteli so ponižati še uradniške in čast-

tu in tam prava beda mej ljudstvom. Kako je to mogoče? —

Tisti nesrečni faktor deluje zopet tu, faktor uničujoč i drugje narode prekanjenim svojim ravnanjem, pohlepno svojo nasilnostjo. Žid, največ stiskalec, kjer se nahaja, sesa tudi narod poljski. Nema sicer v „kraljestvu“ te moči, tega ostrega življa kakor v Galiciji, a itak je veliko zlo in posebna nesreča deželi. Prevladuje pa žid zlasti v manjši trgovini z ljudstvom. Uril in utisil se je tako, da jim je nekaka potreba, ne mogoče brez njega ni kupovati ni prodajati.

Toči vodko, upa in jdira brez usmiljenja, kaj pravim, brez vesti, loveč zlasti v nekaterih krajih tako nesrečni narod v mrežo svojo, da ta jedva živi in diha. Da, teh židov ne pozna vsakdo. To je prototip znanega „poljskega žida“. Nobena muha ni tako sitna, tako nadležna, ko on. Spódi ga desetkrat od sebe, daj mu najmanjši brco, on pride dvanajsto, če tudi po klofuto. Zmerjaj ga! ko psa, nič ne de, svojo ti gode dalje, „pada do nog“, hvali robo, ponuja in se ne da odpraviti z lahka. Na prodaj imaš žito, živino, ali kar si bodi. Žid prihaja za židom, obljubija in se roti, da ne dobiš takega kupca, kakor je on. Premnogo napisalo bi se o nesrečnem tem duhu.

niške plače. Vojsko hoteli tako preustrojiti, da bi bila cenejša. Zaradi tega je skoro gotovo, da radikalci dobe pri bodočih volitvah večino, samo vsled tega, da kralj imenuje nad petdeset skupišinarjev je mogoče, da bodo v skupščini imeli naprednjaki nekaj glasov večine.

Neredi v **Bolgariji** neso bili tako neznatni, kakor oficijalna poročila zatrjujejo. Pri Trnu se je bilo begunom, ki so prišli čez mejo, pridružilo še prebivalstvo in le z velikim trudom so ustajali zatrli. Narod je jako nevoljen na sedanjo vlado, ki tako strogo izterjuje davke. Proti ustajnikom poslala se je konjica. Šest puntarjev je ubitih, 12 pa težko ranjenih. — V Varno pripeljali so iz Belgije 15 milijonov patronov in 1/2 milijona kilogramov smodnika. — Karavelov in Cankov se pogovarjata, da bi začela skupno postopati. Cankov je pripravljen privoliti, da se, ko izpodrino sedanjo vlado, sestavi ministerstvo iz obeh strank. Le zastran bodočega kneza nesa jednih misli. Cankov je za to, da bi vsprejeli vsacega ruskega kandidata, Karavelov je sicer za vojvodo Oldenburškega, a nikakor ne za nepopularnega Mingrelca. To je že povedal Kautbarsu.

V „Novem Vremenu“ je bivši **ruski** diplomat Tatiščev priobčil več člankov, v katerih hudo kritikuje rusko diplomacijo. Zaradi teh napadov na ruske državnike dobili so ruski listi opomin, da naj previdneje pišejo o ruskej diplomaciji. V teh listih pa Tatiščev priznava, da je Bismarck na kongresu v Berolinu podpiral ruske zahteve in da so torej le ruski diplomatje in oslabele Rusije uzrok, da v Berolinu neso Rusi več dosegli. Rusija je imela v vojni toliko zgub in stroškov, da je bila tako oslabele, da ne bi bila mogla nadaljevati vojne in zatorej je morala prijenjati.

Rusija se še vedno pogaja z belgijsko-francoskim konsorcijem za 200 milijonov posojila. Konsorcij ne odreka naravnost posojila, a zahteva pojasnil, čemu se bode denar potreboval. Za oboroževanje bankirji nečejo dati denarja. Razen tega pa baje še zahtevajo, da odstopi Višnjegradski. V Peterburgu se že govori o demisiji finančnega ministra. Njegov naslednik bi bil bivši ravnatelj državne banke Lamanski ali pa član državnega sveta Abaza.

Pristaši prejšnje **rumunske** vladne stranke imeli so shod v Bukureštu, ki pa je bil jako slabo obiskan. Sklenili so izdati manifest, v katerem se poudarja, da se ima Rumunija največ liberalni stranki zahvaliti za svojo nezavisnost. Treba pa je gledati, da se obvaruje Rumunija tujega upliva, ki hoče narode zavojevati s pretezo varstva pravoslavne cerkve in osvobojenja narodov, ki pospešuje v svoj namen škandalno politiko opozicije in prouzroča nered. Praviti tu pač ni treba, da se tu misli Rusija. Sicer je pa nesramna baharija, da ima liberalna stranka največ zaslug za narodno samostojnost. Še sedaj bi bila Rumunija pod turško vrhovno oblastjo, da je ni osvobodila Rusija.

Francoska oblastva so ustavila na meji več **nemških** potnikov, ki so hoteli v rodbinskih zadevah na Francosko. Nemci z raznimi pretevezami potujejo in vohunarijo po Francoskem. Po nemških listih je radi tega velik hrup ter preté, da bodo Francozom že povrnili. Francoski časniki pa trdijo, da je ta naredba popolnem opravičena, ker Nemci stavijo francoskim potovalcem po Alzaciji in Loreni vsakeršne ovire.

Domače stvari.

— (Za ohranitev gimnazije v Kranji) se je oglasil bil tudi deželni zbor kranjski. Deželni odbor je poslal učnemu ministerstvu dobro utemeljeno prošnjo, a g. minister Gautsch je z ukazom dne 10. maja t. l. odklonil prošnjo s tem, da ne more ustreči želji deželnega zbora. Gimnazija bode torej ponehala, o čemer pač neso dvomili, dokler vodi učno ministerstvo eksclenca Gautsch.

— (Drugi blagi čin „Česko-slovenskega spolka“ v Pragi.) Zadnjič smo poročali, da je velečast. gosp. Jan Lego v Pragi kot poverjenik in častni član „Matice Slovenske“ naznanil ji, da pristopi „Česko-slovensky spolek“ kot ustanovnik k društvu. Danes objavljamo drugo veselo vest, ki kaže bratsko vzajemnost in dejansko izvrševanje spolekovega sklepa: podpirati slovenska literaturna in druga društva. Velezaslužni rodoljub in neutrudljivi posredovalec česko-slovenskega bratoljubja gospod Jan Lego je namreč odboru „Narodne šole“ poslal 30 gld. podpore, katero ji je naklonil „Česko-slovensky spolek“ za društvene blage namene. Hvala in slava za dobrodušno darilo! Naj bi prijateljstvo utrjeno povodom nepozabljivega pohoda milih nam bratov Čehov v dnevih 9. do 12. avgusta pret. leta tudi pri nas rodilo isto požrtvovalnost in skrb za povzdigo slovanske ideje!

— (Trgovinska in obrtna zbornica) bo v petek ob 6. uri zvečer imela sejo v magistratni dvorani. Na dnevnem redu je: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o doneskih k razhodkom strokovne šole. 3. O vezenje in šivanje čipek. 3. Poro-

čilo ob ulogah radi jedenajsturnega dnevnega dela. 4. Poročilo o neki dobitkovini. 5. Poročilo o računu za l. 1887. 6. Poročilo o pravih zadrug: a) trgovcev, b) rokodelskih obrtov, c. krčmarjev in mesarjev v sodnem okoliši Mokronoškom, in d) krčmarjev, mesarjev in trgovskih obrtov sodnem okoliši Logaškem.

— (Birmancev) o binkoštnih praznikih bilo je 1956, mej njimi 549 tukajšnjih, ostali z dežele iz raznih farā.

— (Podoknica.) Danes zvečer okoli 9. ure pel bode čitalniški pevski zbor pred stanovanjem župana Grassellija na čast gospodični hčerki, ki se jutri omoži. Pri dveh zborih pel bode solo slavni operni pevec gospod Josip Nolli.

— (Zakon ob uravnavi Trebinjšice pri Ratečah) na Gorenskem, kakor ga je sklenil deželni zbor, dobil je najvišje potrjenje.

— (Divjega petelina) prepodil je včeraj zjutraj ob 1/28. uri g. K. na Rožniku. Šetajoč z Gorenjega Rožnika proti mestu je menda s svojo hojo splašil petelina, kateri je odfofotal proti Kosezam.

— (Potres.) Na binkoštno nedeljo proti tri četrt na 12. uro čutil se je na mnogih krajih Slavonije potres in čulo močno podzemeljsko bobnenje.

— (Vabilo gospodom družbenikom c. kr. kmetijske družbe kranjske na občni zbor,) ki bode v četrtek dne 14. junija 1888 ob 1/29 uri dopoldne v dvorani mestne hiše v Ljubljani. Vspored: 1. Prvomestnik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju glavnega odbora v l. 1887. 3. Predlog družbenega računa za leto 1887. in proračuna za leto 1889. 4. Volitev jednega odbornika v glavni odbor namesto po § 22. družbenih pravil izstopivšega gospoda odbornika in c. kr. računskega svetnika R. Kastelica. 5. Volitev tajnika. (Ker je veljala izvolitev tajnika v l. 1884. le za dobo umrlega tajnika gospoda Janeza Bleiweissa viteza Trsteniškega in ker je ta doba letos dotekla, voliti je vsled § 22. društvenih pravil tajnika v novič. 6. Poročila in predlogi glavnega odbora, mej temi tudi predlog o preuredbi družbenih pravil. 7. Poročila in predlogi podružnic. 8. Nasveti in prosti govori posameznih družabnikov. Opomnja: Glavni odbor vabi vse gg. udeležence občnega zbora, da se blagovolijo udeležiti skupnega ogledovanja novih nasadov na družbenem poskusnem vrtu, ki bode na dan zborovanja, popoldne ob 4. uri.

— (Iz Logatca) piše nam gosp. župan A. Mulley: Z ozirom na notico v včerajšnji številki Vašega cenjenega lista dolžnost mi je opaziti, da ni bil res neki kolesar kriv mojega ponesrečenja, pač pa voz moj, pri kojem se je zavira pokazila. Dvema biciklistoma iz Ljubljane, gg. Andrettu in tovarišu, ki sta slučajno takoj po nezgodi nasproti pripeljala se, imam se jedino in posebno zahvaliti, da mi je bilo mogoče tako hitro dobiti zdravniške in druge pomoči iz Planine.

— (Krepka narava.) Nemškega cesarja dolgotrajna bolezen, nevarna operacija in njene posledice vzbudile so globoko sočutje in kdor pozna kak enake slučaj, objavi ga hitro, češ: Jednak bolnik ima že toliko let luknje v vratu, pa še živi, temu se je na bolje obrnilo in tako naprej. Izredno zanimiv slučaj poizvedeli smo pa te dni iz okolice Ljubljanske. Posestnik Božič, po domače „Šimnovec“ iz Hraš pri Smeledniku je pred par leti v vratu tudi tako nevarno obolel, da so mu v bolnici Ljubljanski grlo prerežali, napravili luknjico ter v slednjo cev utaknili. Šimnovec je cev dlje časa nosil in kadar je hotel govoriti, zamašil je cev in luknjico in govoril rahlo, a vender razločno. Preteklo zimo mu je cev po noči zdrknila iz luknjice v vratu. Zjutraj hotel jo je utakniti nazaj, ker pa ni šlo, jo je pustil in poskusil živeti brez cevi. In to se mu je tako čudovito posrečilo, da se je luknjica v vratu popolnem zarasla in da je Šimnovec zopet normalen človek in zaradi tega tako dobre volje, da je povodom zadnjega Ljubljanskega semnja že prav krepko pel.

— (Tatvina.) Na Šentpeterskem predmestju stanuje samica Katarina Strlekar, živeča ob tem, da ima že več let na stanovanju in hrani dijake. Ta obrt ne daje sicer bogastva, ipak si je Strlekar v teku časa nabrala nekoliko novcev, katere je naložila v kranjski hranilnici, knjižice pa branila v spodnjem predalu pod perilom, meneč da jih ondu živa duša iskala ne bode. A zadnjo soboto pogleda slučajno po knjižicah in v svoje neprijetno začudenje vidi, da jedne knjižice z ulogo 1100 gld. ni

več. Teče v hranilnico, kjer se jej pové, da se je neki osebi že ves denar odštel. Od hranilnice hiti na policijo naznaniti tatvino, odvrčajoč ves sum od dijakov, pri njej stanujočih, kakor tudi od 26letne Neže Preširen, katero je bila zadnji teden vzela na stanovanje. Policija pa je bila drugzega mnenja ter prišla Nežo Preširen, katera je naposled priznala, da je knjižico ukrala in vzela denar iz hranilnice. Po dolgem premišljevanju odločila se je celo, da pokaže kraj, kjer je denar skrit. In res je detektivu Šoberju v Znamenjskih ulicah pokazala žleb, za katerim fje bilo v robci zavitih 1124 gld. v samih stotakih in petdesetakah. Mankalo je samo 14 gld., katere je neki dala svojemu ljubčku. Neža Preširen, jako nevarna, že večkrat kaznovana tatnica izročila se je deželnemu sodišču.

— (V Šiški) bil je v nedeljo zvečer pretep, pri katerem sta bila dva fanta z noži nevarno ranjena. Povod poboju bili so nekda „krivači“ (zakrivljeni peresi petelina škarjevca.)

— (Iz Škocijana na Dolenjskem) se nam piše: Sinoči ob 11. uri t. j. 21. maja je umrl občeznani in občešpšovani Matija Rorman iz Dobrovskevasi. Ranjki je bil več let župan; marljiv sadje- in vinorejec! Bog mu daj nebesa!

— (Mej Trstom in Trbižem) priredilo bode vodstvo državnih železnic ponočno zvezo za dobo od 16. junija do 16. septembra. Ta ukrep bode zlasti ugajal rodbinam po gorenjskih letoviščih, katere bodo sorodniki ob nedeljah in praznikih lahko obiskavali.

— (Vspored oficijalne slavnosti,) katero priredi Logaški politični okraj v proslavljenje štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 22. in 23. julija t. l. v Logatci. Dne 22. julija t. l.: 1. Ob 9. uri zjutraj slovesna sv. maša na prostem — pred gradom v Gorenjem Logatci. 2. Po sv. maši predstava predstojništev občin, krajnih šolskih svetov, vodstev ljudskih šol, farnih in ces. kr. uradov ter društev političnega okraja Logaškega gospodu c. kr. okrajnemu glavarju. 3. Ob 10¹/₂ uri zasaditev prvih dreves drevoreda od Gorenjega do Dolenjega Logatca; obdarovanje šolske mladine Gorenje-Logaške z jedili — revnejše tudi z obleko. 4. Ob 11. uri zajutrak, potem odhod od Gorenjega Logatca proti Dolenjemu Logatcu. 5. Ob 12. uri odprte mej Gorenjim in Dolenjim Logatecem ležeče zasilne bolnišnice občin Dolenji in Gorenji Logatec. 6. Ob 12¹/₂ uri zasaditev začetnih dreves drevoreda ob okrajni cesti Dolenji Logatec-Rovte, in primerni govor zbrani šolski mladini Dolenje-Logaški. 7. Ob 1. uri otvoritev Logaške posojilnice in potem odhod na slavnostni prostor — travnik poleg gostilne gospoda Fr. Arko ta v Dolenjem Logatci. 8. Ob 2. uri banket. 9. Ob 4. uri ljudska veselica s tem vspešdom: a) Cesarska pesen, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. b) Slavnostni govor. c) Kitica narodnih pesnij, sestavi A. Foerster, poje mešani zbor. d) Deklamacija pesnij, zloženih za ta dan od gosp. Simona Gregorčiča. e) Naprej, Dav. Jenko, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. f) Loterija, katere čisti dohodek je namenjen vsem ljudskim šolam Logaškega okraja v napravo oziroma opravo šolskih vrtov in šolskih knjižnic. 10. Ob 9. uri baklada od slavnostnega prostora v Dolenjem Logatci do stanovanja gosp. c. kr. okrajnega glavarja v Gorenji Logatec, in tam 11. serenada s temi točkami: a) Cesarska pesen, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. b) Domovina, dr. B. Ipavec, poje moški zbor. c) Oblaček, J. Kocijančič, poje moški zbor. Ma bližnjem hribu „Sekirca“ — umetelni ogenj. 12. Vrnitev na slavnostni prostor — in potem prosta zabava. Dne 23. julija. 13. Ob 9. uri dopoldne živinska razstava v Dolenjem Logatci. 14. Ob 1. uri popoldne izlet v Planino in ogled tamošnje podzemeljske jame.

— (Vabilo) k prvemu glavnemu zboru društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja Logaškega, ki bode v četrtek dne 7. junija 1888 ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju Dolenje-Logaškem s tem le dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo o dosedanjem društvnem delovanju. 3. Volitev društvenega vodstva. 4. Razgovor o udeležitvi oficijalne slavnosti, katero priredi Logaški politični okraj v proslavljenje štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 22. julija 1888 v Logatci. 5. Nasveti in prosti govori posameznih društvnikov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 22. maja. Cesarjevo zdravje se je zadnje dni zelo izboljšalo. Kašelj je precej ponehal, groznice ni več. Cesar je veliko na prostem in se vsak dan vozi na sprehod.

Berolin 22. maja. „Norddeutsche Allgemeine“ bavi se zopet z nemškim potovalcem Littauerjem, katerega so na francoski meji ustavili, dasi je imel potni list in dovolj denarja. Ponavljajoč članek časopisa „Pays“, v katerem se piše, da morajo Francozi, ki hočejo bivati v Alzaciji in Lorēni, trpeti neprestane sitnosti in nadlegovanja, da torej Francozi ne umejo, zakaj bi Francija ne smela jednako gospodovati v svoji hiši, kakor Nemčija v deželi, ki niti njena ni, pravi „Norddeutsche“: Skrajni čas je, pojasniti takim načinom, ki se nikakor ne bode mogel umeti napačno, da Alzacija in Lorēna popolnem pripadata Nemčiji.

Dunaj 23. maja. Ferjančič govoril danes izborni, posekal oholega Foreggerja, kateri se je ustil, da Slovani nemajo pravnega čuta. Utis govora velik, odobravanje desničarjev jako živahno. Splošna sodba: slovenski polk dobro manevruje po državni zbornici. Pražak opravičeval slovanske uknjižbe, obsojal nadlegovanje zaradi krajnih imen nekaterih sodnikov, obetal, da bode pri imenovanju vedno oziral se na jezikovno zmožnost. Sedaj govori dr. Gregorec.

Pariz 23. maja. Clemenceau, Joffrin in Ranc sklicali so velik shod poslancev, senatorjev, municipalnih svetnikov in časnikarjev, da bi organizovali republikansko stranko proti plebiscitskim spletkam. — Shod prostomavtarjev snide se dne 3. junija, da se bode posvetoval o nevarnostih plebiscitskega gibanja.

Strassburg 23. maja. Proglasila se je ministerska naredba, da morajo počenshi od 31. maja ljudje potujoči iz Francoske v Nemčijo izkazati se s potnimi listi. Olajšave dovoljene le za kupčijski promet v občinah ob meji.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—117)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

22. maja:

Pri Slonu: Ostermann iz Rudolfovega. — Primožič iz Idrije. — Mattauch iz Celovca. — Kovaršek iz Grada. — Plan z Dunaja.

Pri Maliči: Preiss, Wachtl, Blau z Dunaja. — Pirker iz Grada. — Wotawa iz Celja. — Kapler iz Monakovega. — Ranzinger s Kočevja. — Kurzhaller iz Domžal.

Pri južnem kolodvoru: Marschütz iz St. Petra. — Bergant iz Trsta. — Majer iz Kamnika. — Bonafici iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
21. maja	7. zjutraj	738.2 mm.	18.4° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.4 mm.	23.2° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	736.9 mm.	17.6° C	sl. vzh.	jas.	
22. maja	7. zjutraj	735.3 mm.	18.8° C	brezv.	d. jas.	0.40 mm.
	2. popol.	734.5 mm.	23.2° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	736.2 mm.	17.0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 19.7° in 18.3°, za 4.6° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	78.50	—	gld. 78.30
Srebrna renta	—	80.30	—	80.00
Zlata renta	—	109.40	—	109.40
5% marcna renta	—	93.15	—	92.95
Akcije narodne banke	—	868.00	—	868.00
Kreditne akcije	—	277.00	—	276.20
London	—	126.70	—	126.75
Srebro	—	—	—	—
Napol.	—	10.05	—	10.05
C. kr. cekini	—	5.95	—	5.95
Nemške marke	—	62.17 ¹ / ₂	—	62.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167	—	50
Ogerska zlata renta 4%	—	96	—	95
Ogerska papirna renta 5%	—	85	—	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—	80
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	—	127	—	80
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	—	25
Kreditne srečke	100 gld.	178	—	20

Kavarna „Europa“

vsak dan sveži
sladoled. (352—2)

Gospod J. Modic v Novi vasi pri Rakeku
vsprejme takoj

pripravnega dečka

za prodajalnice z mešanim blagom. — Natančnejši pogoji
zvedo se ravno tam. (370—1)

Zobotrebci (Zahnstecher)

dobé se po jako nizki ceni v več bažah pri **Janezu Prusnik-u v Turjaku**, pošta **Velike Lašče**. — Zunanja naročila proti poštnemu povzetju izvrše se točno in poštne prosto. (348—3)

Med. univ.

DR. JULIJ SCHUSTER,

ravnatelj Elizabetne bolnice,

vrnil se je s svojega potovanja in
ordinuje kakor poprej od 2.—4. ure
popoldne. (371—1)

Naznanilo.

Vina

lastnega pridelka, bizeljca, gospoda **Luke Tavčarja**,
proda se večja množina v kakeršnih koli količinah
po vedru in več, po 10, 11, 12 gld. vedro, uštevši
užitnino, v kleti na Dunajski cesti poprej „Hotel
Europa“.

Kateri ga želé kupiti, oglase naj se pri **F. M. Schmittu**, trgovci v Špitalskih ulicah v Ljubljani.
Tudi se toči vino na drobno po 28 kr. liter
v restavraciji „Hotel Europa. (333—4)

Pridni kamnoseki

dobé takoj trajno delo

pri

F. Grein-u,
kamnoseku v Gradcu.

Brave Steinmetze

finden sofort dauernde Beschäftigung bei (367—2)

F. Grein,
Steinmetzgeschäft in Graz.

Učenca,

(364—2)

ki je dovršil z dobrim vspehom ljudsko šolo sprejme takoj
Fran Goršič, orglarski mojster v Ljubljani.

Kranjski firnež iz lanenega olja

prodaja po ceni

ADOLF HAUPTMANN,

Ljubljana, (345—7)

tovarna oljnatih barv, firnežev in lakov.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznaatne luskinke od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri **U. pl. Trn-koczy-ji**, lekarji. (745—16)

Iščem pisarja,

z dobrimi spričevali, slovenščine in nemščine zmožnega v govoru in pisavi, ki zna navadne pisarniške račune in kaj malega koncipirati.

Visokost zahtevane plače naj se naznani.

Na Ptuj, dne 19. maja 1888.

Dr. Fr. Jurtéla,
odvetnik.

(369—1)

Št. 9173.

(372)

Košnja v najem!

V ponedeljek 28. dan maja t. l. dopoldne ob 9. uri se bode **košnja mestnih senošetij** ob Zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu za leto 1888 po očitni dražbi kosoma oddala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošeti pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senošetih.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 22. maja 1888.

Umetne (152—24)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

Zahvala.

Dne 28. marcija t. l. uničil je v dobri uri grozen požar vasi Vinica, Golek in Podklanec.

Podpisani bili smo zavarovani pri vzajemno zavarovalni banki „**SLAVIJI**“ v Pragi. Že dne 4. aprila t. l. poslala je ta banka svoje cenitveno poverništvo na pogorišče in glavni zastopnik **gospod Ivan Hribar** izplačal nam je — **dasi nekateri zavarovalnine še plačali nismo** — takoj in v popolno zadovoljnost vso odškodnino, blizu 28.000 gld. Zato si smatramo za dolžnost, zahvaliti se banki „**SLAVIJI**“ za njeno točnost in vestno ravnanje in priporočamo jo vsacemu najtopleje.

NA VINICI, dne 14. maja 1888.

(Pečat.)

Jurij Könič,

župnik in predsednik krajnega šolskega sveta, za cerkev sv. Jožefa in šolsko poslopje.

Ivan Cestnik, Josip Malič, Jure Benetič, Jure Stefanič, Jarnej Glač, Mate Stefanič, Ivan Moravec, Ive Moravec, Josip Benc, Peter in Ana Tomec, Mate Malič, Andrej Balkovec, Jure Kajin, Jelka Flajnik, Jože Radmetič, Josip Greguršč, Jože Ostronč, Miha Ostronč, Jure Benetič, Ive Stegne, Miko Vitkovič, Mate Pasetič.

Peter Malič, župan.

(368)

Štev. 231. m. š. sv.

(370)

Razpis.

Za gradnjo

nové mestne petrazredne deske ljudske šole s telovadnico v Ljubljani

razpisuje se natečaj ob oddaji 1. zidarskega, 2. kamenoseškega, 3. tesarskega, 4. krovskega in 5. kleparskega dela, 6. dobave stavbinskega železja in 7. naprave vodnjakov.

Gradnja oddaja se na podlagi načrtov, podrobnih mer in stavbinskih pogojev, v mestnem stavbinskem uradu razgrnjenih, **po jednotnih cenah**, katere morajo gospodje podjetniki sami nastavit in v zapečatenih ponudbah izročiti podpisanemu c. kr. mestnemu šolskemu svétu

do dvanajstih opoldne 31. maja letos.

Vsaki ponudbi je ali v gotovini ali v sposobnih vrednostnih papirjih, oziroma hranilničnih knjižnicah priložiti vadijum in sicer ponudbi o

1. zidarskem delu	2000 gld.
2. kamenoseškem delu	180 "
3. tesarskem delu	240 "
4. krovskem delu	100 "
5. kleparskem delu	140 "
6. dobavi železja	400 "
7. napravi vodnjaka	50 "

Na ponudbe, ki bodo izročene prepozno, ne bode jemal se ozir.

C. kr. mestni šolski svét Ljubljanski,
dné 21. maja 1888.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Zavod za pohištvo in dekoracije Frana Doberlet-a

Francišanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. št. 8

priporoča svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone,
— pohištva vsake vrste, —

od najpriprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga
obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za cela stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne

ženitovanjske bale, — solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi **proti obročnim plačilom** — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastit gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. (353—1)

Z velespoštovanjem **Fran Doberlet.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.